

Autor: Radim Lhoták

Lidská společenství starověku si hájila své zemské državy jako oko v hlavě. Společné držení a ochrana vlastnictví země Živitelky bylo vnímáno jako základní podmínka svobodné existence, ne-li existence vůbec.

Štěstí malého dítěte spočívá mimo jiné v tom, že vidí svět malý. Světem je mu dům rodičů, náruč matky, pracovna otce, zahrada určená ke hrám, přilehlý les, okolní místa a ulice, které jsou mu dostatečným zdrojem dobrodružství. Tak se cítí bezpečný. Jak se rozšiřuje jeho rozhled, přibývá strach z nepoznaného, strach ze vzdálených a neodhadnutelných protiv, neznámých sil, které ohrožují stabilitu jeho domova. Postupně přiřazuje ke své bytosti sousedy, vzdálené příbuzné, spolužáky ve škole. Když dospěje, objeví dnes prostřednictvím moderních informačních kanálů svět v jeho nekonečné rozmanitosti a jeho vnímání se stává nespojitě a povrchní. Je určitá hranice rozsahu možností, ke kterým dokážeme zaujmout vztah, se kterými se dokážeme utkat. To je celá podstata pojmu *domov*.

Jsme obyvatelé globální vesnice, *lidé bez domova*. Reálný svět je nám nebezpečím, jeho nepřehlédnutelný soubor sil hrozbou. Návrat k domovu a obrana vlasti, která jediné má schopnost nám nějaký domov poskytnout, mají proto dnes mnohem větší váhu, než kdykoliv dříve. Lidé bez domova jsou jako lidé žijící ve věčném stínu. Ve stínu cizáků, ve stínu mocných, ve stínu věčného putování za existenčními jistotami. Universální prostor globálního světa jde k duhu pouze bohatým, hodně bohatým. Pouze lidé, pro něž peníze nejsou prostředkem pro uhájení vlastní existence, protože jich mají víc, než potřebují, pouze lidé, jimž bohatství umožňuje okupovat celý svět jako soukromý lovecký revír, magnáti disponující paláci pro letní či zimní pobyt, přepychovým ubytováním a dopravními prostředky pro hry na tichomořských ostrovech nebo v severské divočině, v Patagonii stejně jako na Kamčatce, nuže pouze tací lidé vítají a budují podmínky globální vesnice, v níž oni panují a ostatní jim slouží.

Evropská unie je projektem takové globální vesnice, v níž obyčejní lidé nemají domov a postupně ztrácejí i vlastní pojem o identitě, o zakotvení a příslušnosti k celku, o rodině a nakonec i o vlastní hodnotě a nároku na její uznání. Vládcí Evropské unie dělají všechno proto, aby se běžný občan tohoto nelidsky rozlehlého a pro lidské prožívání nevlídného prostoru nedokázal identifikovat s ničím, co mu v jádru jeho přirozenosti prospívá, co mu

Poslanec za Jobbik Gaudi-Nagy Tamás vyhazuje vlajku EU z okna maďarského parlamentu

dodává pocit významu, uznání, smyslu života a bezpečí. Vládcí Evropské unie pohlížejí na lid jako na masu lidských zdrojů, s nimiž je třeba zacházet tak, aby sloužily jejich zájmům. Vládcí Evropské unie nejsou politici v Bruselu, nýbrž finanční a průmysloví magnáti budující globální Gulag strážců a otroků jejich Nového světového řádu.

Kiril Gumnerov, nezávislý poslanec a bývalý člen Ataky před budovou EU v Sofii

Nechci se dožít chvíle, kdy většina z nás ve své otrocké honbě za existencí a materiálními požitky nebude znát vlastního bratra. Nechci se dožít chvíle, kdy země, půda, lesy, naše krásné luhy a háje, tichá zákoutí poskytující odpočinek, klid duše a regeneraci budou patřit cizím vlastníkům, kteří mají jediný zájem, jak toto národní bohatství vykořistit a vydrancovat ve prospěch vlastní moci.

Nechci se dožít chvíle, kdy nadnárodní korporace pozřou vitální sílu našich nadaných synů a dcer v jejich služebním poměru globálnímu pokroku, kdy z řemeslníků se stanou nádeníci globálních projektů a ztratí pojem o hodnotě vlastního cechu, kdy inženýři provaří své tvůrčí úsilí v kotli průmyslových zón a montoven zajišťujících industriální hydru výroby a spotřeby v rukou miliardářů a jejich synků vypínajících se nad všechny meze neúcty a pohrdání lidským umem v rolích TOP manažerů. Veškerý systém dotací v Evropské unii slouží k unifikaci a rozprostření této hydry po všech významných aktivitách a směnách volného trhu, kde pojem volný trh je čirou proklamací zastírající skutečnost, že jde o žírnou pastvu trhových predátorů.

Nechci se dožít chvíle, kdy naši rolníci a zemědělci budou bezmocnými pachtýři odvádějícími výpalné za svoji dřinu do rukou parazitů hýčkajících svá nacpaná břicha za hranicemi země, té země, která by nás dokázala všechny uživit, aniž bychom se museli krčit před omezujícími direktivami vládců z Bruselu.

Nechci se dožít chvíle, kdy naše děti nebudou znát své genetické rodiče, otce ani matku, a ve své mysli se budou hrozit tyranie bezcitných opatrovníků, kdy se úsvit naší budoucnosti v jejich tělech stane předmětem manipulace, kupčení a obchodu za podpory opatrovnické či juvenilní justice, kdy genderové inženýrství z nich udělá bezpohlavní a v ničem nezakotvené bioroboty.

Nechci se dožít chvíle, kdy náš národní stát rozprodá všechna svá aktiva pod jařmem dluhové pasti světovým banksterům a nakonec se rozpustí v regionální, multikulturní a bezduché kaši Evropského superstrátu zřízeného za účelem toku lidského materiálu od jednoho úzkého hrdla k druhému, za účelem automatizace a kybernetizace lidského prožívání ve virtuálních a dočasných vazbách zbuřdarma bijících srdcí a těl transhumánních karikatur člověka.

Vlajka EU v ulicích Atén

Nechci se dožít chvíle, kdy globální obchodní řetězce a zákony EU zlikvidují drobné pěstitelé a budou chrlit na náš stůl toxické potraviny vyvolávající nemoci a pohlavní sterilitu, kdy jednotný celoevropský systém zdravotnictví do nás bude cpát séra, psychofarmaka a všemožné další jedy, aby zajistil potřebnou selekci a genocidu pacientů nemocných evropským universalismem v rozkladu všech národních hodnot.

Nechci se dožít chvíle, kdy velký evropský bratr nám bude hledět kamerami do koupelny, do kuchyně, odposlouchávat a zapisovat do centrálních databází naše rozhovory, implantovat do nás povinné čipy pro možnost permanentního sledování našeho pohybu, naší činnosti, našeho snažení pod záminkou ochrany bezpečnosti svých ustájených ovcí.

Stačí to už nebo mám ještě pokračovat? O cenzuře, o potírání svobody slova a projevu, o ničení plodů svobodného ducha, o terorismu zneužívaném a podporovaném globálními válečnými štváči, o připravovaných koncentračních táborech pro domácí vězně svědomí a odporu, o zákonech pro internaci a likvidaci nepohodlných osob bez spravedlivého soudu, o manipulaci populace sdělovacími prostředky, o lžích, o dehonestujících kampaních a nálepkování fašismem, nacismem, šovinismem, antisemitismem, o tajných spolicích mocných provozujících temné rituály, o sionistickém spiknutí a přepisování dějin podle potřeb globálních prediktorů.

Jak hluboko musejí být zadupány naše důstojnost, sebevědomí, zdraví, morálka, lidské svědomí, jak ubohá musí být naše existence, abychom prohlédli a řekli NE takovému řádění? Tato chmurná vize budoucnosti není výplod choré mysli, nýbrž cíl globálních prediktorů, asociálních vrstev nadlidí usilujících o světovládu. Můžeme pochybovat, můžeme žasnout, můžeme strkat hlavu do písku, temný úděl nás nemine, pokud se nepostavíme na odpor. A prvním krokem k tomu je říci NE Bruselu, vystoupit z Evropské unie a hledat nezávislou národní cestu, nový společenský řád podle našich potřeb, našich přání, naší kultury, našich předků, naší tradice, našeho svědomí, našeho vědomí dobra pro nás pro všechny.

Vlajka EU v Praze

S nevolí sleduji postupný rozvrat tradičních kulturních hodnot v celém euro-atlantickém prostoru a politický regres směřující k postupnému zotročování většiny populace a k výprodeji hmotných i duchovních statků ve prospěch finančních a korporativních elit Západu, které usilují o světovou vládu a národnostní genocidu. Nemohu se smířit s metodami nastupujícího neofeudálního a neofašistického režimu, s jeho lživou propagandou demokracie, universalismu, ekonomismu a světoobčanství, jimiž se likviduje tvůrčí potenciál lidí a jejich svobodná účast na prosperitě vlastní země a vlastního národa.

Nyní již nejde o hledání lepší, humánnější a ekonomicky přijatelnější cesty v rámci ideové soutěže politických zastoupení v parlamentu našeho státu nebo Evropské unie. Nyní začíná boj o záchranu základních existenčních podmínek svobody a lidskosti pro každého jednotlivce. Moc, která nám vládne a skrývá se za zády zkorumpovaných politických loutek, pošlapala základní kritéria spravedlnosti, sociální rovnováhy a důstojnosti, lidské identity a organické společenské struktury, jejímž jádrem je rodina a národní pospolitost.

K takovému vývoji nelze nečinně přihlížet, proto a jen proto jsem se zapojil do obrodné aktivity politické strany Ne Bruselu – Národní demokracie, abych napomohl v boji proti silám zla a jejich parazitické moci. Vyzývám všechny naše občany, všechny lidi dobré vůle a zdravého svědomí, zamyslete se hluboce nad reálnými společenskými fenomény, o nichž píší, snažte se pochopit a poznat pravdu, hledejte sílu v sobě a zdravou mysl ve svém srdci, nebuďte lhostejní a pasivní, jakkoliv vás současná starost o holou existenci vyčerpává, řekněte rozhodné NE Bruselu, vyjádřete svůj nárok na svébytnost a důstojnou existenci ve volbách do evropského parlamentu tím, že dáte hlas stranám usilujícím o vystoupení z EU, že dáte hlas straně NE Bruselu – Národní demokracie, která se v těchto dnech zrodila pro vaši záchranu. Nechť jsou blížící se volby do evropského parlamentu vašim referendem o vitálním osudu národa a jeho budoucnosti.

Převzato z blogu autora.